

ებრაელები
და
ბრიტანეთის
იმპერია

ლესლი ფრაი

ნაციონალ-სოციალისტური ბიბლიოთეკა
•ბათუმი 2026•

ებრაელები და ბრიტანეთის იმპერია

მოვლენათა იმ ჯაჭვმა, რომელმაც მსოფლიოს თვალში ბრიტანეთის პრესტიჟი თითქმის სრულად გაანადგურა — დაწყებული ეთიოპიის სავალალო მარცხით, დასრულებული რუსეთსა და ესპანეთში ბოლშევიზმის აღიარებითა თუ ინდოეთში, პალესტინაში, ეგვიპტესა და სხვა რეგიონებში გატარებული მცდარი პოლიტიკით — თითოეული ბრიტანელი აიძულა, სერიოზულად დაფიქრებულიყო იმპერიის აღზევებისა და დაცემის რეალურ მიზეზებზე.

სიტყვები „ბრიტანეთის იმპერია“ მრავალი ბრიტანელის გულში პატრიოტიზმის, ერთგულებისა და თავდადების გრძნობას აღვიძებდა. პატრიოტი იდეალისტების რწმენით, ეს ტერმინი გამოხატავდა დიდი ერის სწრაფვას, განევრცო თავისი ცივილიზაციის მიღწევები მსოფლიოს ყველაზე შორეულ წერტილებში. მათთვის ახალი სამფლობელოები, კოლონიები და დომინიონები ამ კეთილშობილური ძალაუფლების გავრცელების სიმბოლოს წარმოადგენდა.

შორეულ მხარეებში პატივსაცემი დროშის დასამკვიდრებლად თუ დასაცავად, ისინი დაუზოგავად ღვრიდნენ სისხლს და სწირავდნენ სიცოცხლეს... სწორედ ასე იშვა, განვითარდა და აყვავდა ბრიტანეთის იმპერია, რომელიც თავდაპირველად მხოლოდ პატარა სამეფოს წარმოადგენდა. საბოლოოდ, ბრიტანული დროშა ამაყად აფრიალდა ყველა ნახევარსფეროს კუნძულსა თუ კონტინენტზე. მან გადაკვეთა ზღვები და ოკეანეები და მსოფლიოში პატივისცემასთან ერთად შიშიც დათესა.

მერკანტილიზმი

ბრიტანეთი განაგებდა ზღვებს და სათავეში ედგა უძლეველ იმპერიას. სკოლის მოსწავლეები მისდამი სიყვარულსა და მოკრძალებას ბავშვობიდანვე ეჩვეოდნენ, ბრიტანელი ახალგაზრდები თავდაუზოგავად შრომობდნენ ქვეყნის აღმშენებლობისთვის და მის გაძლიერებასა და დაცვაზე ოცნებობდნენ. მთელ მოსახლეობას კი გულწრფელად სჯეროდა, რომ ბრიტანეთის იმპერია სწორედ იმ ეროვნული იდეალიზმის ხორცშესხმა იყო, რომელსაც ისინი ასე სათუთად ატარებდნენ გულით.

რაოდენ ღრმა უნდა იყოს იმ ადამიანების მწუხარება და სირცხვილის გრძნობა, რომელთაც წილად ხვდათ მწარე ხვედრი — საკუთარი თვალთი იხილონ ოდესღაც დიდებული იმპერიის სწრაფი დაცემა.

მხოლოდ მცირედნი თუ აცნობიერებდნენ, რომ ამ იდეალისტური ფასადის მიღმა იმპერიას კიდევ ერთი — მერკანტილური მხარე ჰქონდა. ეს ასპექტი სულაც არ არის ეროვნული სიამაყის მომტანი. შესაძლოა სწორედ იმიტომ, რომ იგი პატრიოტულად განწყობილი ადამიანისთვის „ეროვნულობის“ არავითარ ჩარჩოში არ ჯდება. დღევანდელი ბრიტანული მერკანტილიზმი თავისი ბუნებით საერთაშორისოა, რადგან იგი ბრიტანული სისხლით, შრომით, რესურსებითა და ნიჭით საზრდოობს, თუმცა თავისი არსით მას ბრიტანეთთან საერთო არაფერი აქვს.

ჰანზას კავშირის მონოპოლისტები

ბრიტანული გაგებით, ვაჭრობა და კომერცია ნდობის, სამართლიანობისა და პატიოსანი გარიგების პრინციპებს ეფუძნებოდა. მაშინ ინგლისელი კაცის სიტყვა მისი პატიოსნების ურყევი გარანტი იყო. სწორედ ამ თანდაყოლილმა პირდაპირობამ გახადა შუა საუკუნეებისა თუ მომდევნო საუკუნეების ინგლისელი ვაჭრები ებრაელებისა და ჰანზას კავშირის ვერაგი უცხოელი ვაჭრებისთვის იოლი მსხვერპლი. სწორედ ამ თვისებამ დაუდო სათავე მათ შემდგომ ექსპლუატაციას ებრაელთა მხრიდან, რომლებიც საკუთარი მესიანური იდეის — მსოფლიო ბატონობის — განხორციელებისკენ მიისწრაფოდნენ.

ბრიტანეთის იმპერიის აღზევება მჭიდროდ არის გადაჯაჭვული ამ ებრაულ მესიანურ იდეასთან, რომელსაც დღეს სიონიზმი ეწოდება. მისი მიზანია საყოველთაო ეკონომიკური და ფინანსური კონტროლის მოპოვება, რასაც, საბოლოო ჯამში, ყველა ერში პოლიტიკური ძალაუფლების ხელში ჩაგდება უნდა მოჰყვეს.

მოკლე ისტორიული მიმოხილვა ამ დებულებას ნათელს მოჰფენს. საუკუნეების განმავლობაში, მათ მრავალ დაუცხრომელ ამბიციას შორის ორი უმთავრესი მიზანი გამოირჩეოდა: ვაჭრობა-კომერციისა და ძვირფასი ლითონების (ზოდების) კონტროლი. თანამედროვე ენით რომ ვთქვათ, ეს ნიშნავს სრულ კონტროლს ეროვნულ ნედლეულზე, იმპორტსა და ექსპორტზე, ფასწარმოქმნასა და ძვირფას ლითონებზე, ისევე როგორც განაწილების ყველა შესაძლო არხზე.

ჰოლანდია ანაცვლებს ესპანეთს

ასეთი გრანდიოზული ამბიციების დაკმაყოფილება მოითხოვდა შეღწევას ყველა იმ ქვეყანაში, რომელიც ნედლეულს აწარმოებდა და ფლობდა სახმელეთო და საზღვაო სატრანსპორტო მაგისტრალების სრულ კონტროლს. ეს შეღწევა კი დაპყრობითი ომების გზით უნდა მომხდარიყო, სწორედ ამიტომ, ერებს რიგრიგობით იტყუებდნენ შორეულ ქვეყნებში ავანტიურისტულ კამპანიებში ჩასაბმელად და დიდებისა თუ კეთილდღეობის ცრუ დაპირებებით იმორჩილებდნენ.

სწორედ ასეთია ესპანეთისა და პორტუგალიის მსოფლიო იმპერიების ისტორია. ესპანელი და პორტუგალიელი მეზღვაურები თუ ჯარისკაცები სისხლს ღვრიდნენ იმ მიწების მოსაპოვებლად, სადაც მოგვიანებით ებრაელებმა თავიანთი სავაჭრო ქსელები დაამკვიდრეს. ამგვარად, 1500-დან 1600 წლამდე პორტუგალია აღმოსავლეთთან ვაჭრობის ერთპიროვნული მონოპოლისტი გახდა.

როდესაც იბერიის ნახევარკუნძულზე ებრაელთა ქმედებები (რომლებმაც სიმდიდრესთან ერთად პოლიტიკური ძალაუფლებაც მოიპოვეს) აუტანელი გახდა და როდესაც მათ მიერ ქრისტიანული რწმენისა და ტრადიციების შერყევამ ინკვიზიცია და მათი შემდგომი გაძევება გამოიწვია, პორტუგალიელების ჩასანაცვლებლად არჩევანი ნიდერლანდებზე შეჩერდა, რომელსაც იმ დროისთვის უძლიერესი ფლოტი ჰყავდა. ჰოლანდიელები ადვილად აენტნენ დიდი ნიდერლანდების იმპერიის შექმნის იდეით.

ჰოლანდიელებმაც გამოიყვანეს ჯარისკაცები, მეზღვაურები და ხომალდები 1603-1640 წლებში, ისევე, როგორც მანამდე ესპანელებმა და პორტუგალიელებმა. მათ განდევნეს პორტუგალიელები გოადან, აღმოსავლეთ ინდოეთიდან, ცეილონიდან და იავადან. ამ ახალი, ნომინალური მფლობელების პირობებშიც, ებრაული ვაჭრობა შეუფერხებლად გაგრძელდა, თუმცა ამჯერად მან ამსტერდამსა და ანტვერპენში გადაინაცვლა.

კრომველი აუქმებს ებრაელთა გაბეგვების აქტს

XVII საუკუნეში ჰოლანდიელებმაც საკუთარი შრომით, ნიჭითა და სისხლით მოიპოვეს ზღვაზე გაბატონების უფლება, ისევე როგორც უფრო ადრე ესპანელებმა და პორტუგალიელებმა.

დედოფალი ელისაბედის ეპოქაში ინგლისის საზღვაო ძალების გაძლიერება და სამეწარმეო სულისკვეთების გაღვივება დროში დაემთხვა ჰოლანდიის ექსპანსიას, რასაც 1600 წელს „აღმოსავლეთ ინდოეთის კომპანიის“ დაარსებაც მოჰყვა. ამ პროცესმა ბრიტანეთი მათ უძლიერეს პოტენციურ მეტოქედ აქცია. ვინაიდან იმ ხანებში ებრაელებს ინგლისში შესვლა ოფიციალურად აკრძალული ჰქონდათ, დამოუკიდებელ ბრიტანულ ვაჭრობას, მისი შეუზღუდავი განვითარების შემთხვევაში, შესაძლოა ებრაული მონოპოლია დაემსხვრია.

სწორედ ამიტომ, დაიწყო დაულალავი ბრძოლა ებრაელთა გაძევების შესახებ კანონების გასაუქმებლად. ეს მცდელობა წარმატებით დაგვირგვინდა, როდესაც 1655 წელს ოლივერ კრომველმა დააკმაყოფილა მენაშე ბენ ისრაელის შუამდგომლობა ებრაელთა ქვეყანაში დაბრუნების თაობაზე. ებრაელთა ეს თვითგამოცხადებული „მფარველი“ სრულიად გულგრილი აღმოჩნდა ინგლისელი ვაჭრების სამართლიანი პროტესტის მიმართ, რომელთაც აღაშფოთებდათ „დაბრუნებული“ უცხოელებისთვის მინიჭებული გაუგონარი პრივილეგიები.

უილიამ ორანელი

იმის გასაზომად, თუ რაოდენ დიდ როლს ასრულებდა ბრიტანეთი „სიონისტური მსოფლიო იმპერიის“ შექმნის გეგმაში, გამოგვადგება ის ფაქტი, რომ უილიამ ორანელის შეჭრა ინგლისში ორმა ებრაელმა — ლონდონელმა ფერდინანდ კარვაჰალმა და ამსტერდამელმა ისააკ სუასომ დააფინანსა. მხოლოდ სუასომ ამ წამოწყებისთვის 2 000 000 ფლორინი გაიღო (1689 წელს).

მას შემდეგ, რაც ჰოლანდიელები ებრაელთა ხელში ისეთი მორჩილნი არ აღმოჩნდნენ, როგორც ამას მოელოდნენ, მათი ბედი საბოლოოდ გადაწყდა. იმ დროის „სიონის უზუცესთა“ ფარულ საბჭოებში ნიდერლანდების ჩასანაცვლებლად არჩევანი ბრიტანეთზე შეჩერდა.

იმ ეპოქის ბრიტანელები მხოლოდ ახალ-ახალი კოლონიების დაპყრობით იყვნენ გატაცებულნი. დროთა განმავლობაში მათ

ჰოლანდიელებს ზუსტად ისევე გადაუხადეს სამაგიერო, როგორც თავად ჰოლანდიელები მოექცნენ ოდესღაც პორტუგალიელებს. ამ ორ ქვეყანას შორის დაუნდობელი ბრძოლები მანამ გრძელდებოდა, სანამ 1758 წელს, ჩინსურასთან ბრძოლაში, ჰოლანდიის ჰეგემონიამ სასიკვდილო დარტყმა არ იგემა. 1781-დან 1811 წლამდე პერიოდში კი ინგლისმა ჰოლანდიას უკანასკნელი კოლონიებიც წაართვა.

სანამ ჰოლანდიელებისა და ბრიტანელების სისხლი შეუჩერებლად იღვრებოდა, ებრაული ვაჭრობა ურყევად ვითარდებოდა, ფართოვდებოდა და ყვაოდა.

საფრანგეთის ჩამოშორება ასპარეზიდან

ებრაულმა ფინანსურმა ძალაუფლებამ ამსტერდამიდან ლონდონში უილიამ III-ის (ორანელის) მმართველობისას გადაინაცვლა. იქაური ფინანსური წრეების სათავეში სეფარდი ებრაელები — მენდეს და კოსტები, აბუდიენტები, სალვადორები, ლოპესები, ფონსეკები და სეიშასები იდგნენ (ყველა მათგანი „მარანო“ გახლდათ).

გეგმის მიხედვით, საფრანგეთს არავითარ შემთხვევაში არ უნდა მიცემოდა საკუთარი იმპერიის განვითარებისა და დამოუკიდებელ მეტოქედ ქცევის შესაძლებლობა. სწორედ ამიტომ, ინგლისი იქცა იმ იარაღად, რომლის მეშვეობითაც საფრანგეთს ინდოეთის, ამერიკის, ვესტ-ინდოეთისა და კანადის კოლონიები წაართვეს.

რაც უფრო ფართოვდებოდა ბრიტანეთი, მით უფრო მყარდებოდა ებრაული კონტროლი ეკონომიკურ და ფინანსურ სფეროებზე.

XVII საუკუნის დასაწყისიდან ბრიტანეთის ისტორიის მთავარი მოვლენების კალეიდოსკოპური მიმოხილვა ნათლად აჩვენებს ქვეყნის სწრაფ ექსპანსიას და პოლიტიკური სადავების გადასვლას ბრიტანელების ხელიდან იმ ხალხის ხელში, ვინც სრულიად უცხო იყო მათი რწმენის, რასისა და ერისთვის.

ქვეყნის შიგნით სამოქალაქო დაპირისპირებამ მონარქიის დამხობა გამოიწვია — იმ მონარქიისა, რომელიც ედუარდ I-ის ტრადიციების ერთგული რჩებოდა. სამეფო ხელისუფლება კრომველის პროტექტორატმა შეცვალა, რომელიც, თავის მხრივ, ებრაელთა ხელში მხოლოდ უსულო იარაღს წარმოადგენდა.

სიონიზმის ფასი

საგარეო ასპარეზზე დაპყრობითი ომები და ემიგრაცია განუყოფლად მიმდინარეობდა, რათა კოლონიური იმპერიის ზრდასთან ერთად ბრიტანული გავლენაც გაზრდილიყო. დაპყრობა ხორციელდებოდა დაუსრულებელი საზღვაო თუ სახმელეთო ბრძოლებით: ესპანეთის წინააღმდეგ 1656 წლიდან, ჰოლანდიასთან — 1757 წლამდე და დაუნდობელი დაპირისპირებით საფრანგეთთან.

ინდოეთის დამორჩილება ომების მთელმა სერიამ განაპირობა: ბირმის სამი ომი (1823, 1882, 1885), ლაშქრობა სინდის მუსლიმი მმართველების წინააღმდეგ, სიქების ორი ომი (1845, 1848), ავღანეთის ორი კამპანია (1838, 1878) და ომი ჩინეთთან 1856 წელს. ბრიტანელებმა „აღმოსავლეთ ინდოეთის კომპანიის“ უფლებების დასაცავად გამოიარეს „კალკუტის შავი ხვრელის“ საშინელება და 1857 წლის ინდოეთის აჯანყება. „ახალ სამყაროში“ მათ მოახდინეს ამერიკის კოლონიზაცია, რასაც თან სდევდა ებრაული ვაჭრობა და მონათვაჭრობა. მათ მახვილითა და ხანჯლით წაართვეს ფრანგებს კანადა. ევროპაში მათ აწარმოეს არაერთი ომი სხვადასხვა ქვეყნის წინააღმდეგ და ნაპოლეონის ომების, ყირიმისა და რუსეთ-თურქეთის ომების შემდეგ ხმელთაშუა ზღვაზე სულ უფრო მეტი გავლენა მოიპოვეს.

ვაჭართა მოგება

ბრიტანული სიმამაცითა და ვაჭკაცობით მოპოვებული გამარჯვებები ერს სიამაყით უვსებდა გულს. ბრიტანული სისხლი მდინარეებად იღვრებოდა და ამ საქმეს უთვალავი სიცოცხლე ეწირებოდა, თუმცა, ამავდროულად, ებრაული საღაროები პირამდე ივსებოდა. ინგლისის ბანკი მათ პირად საანგარიშო კანტორად იქცა, ბრიტანელებს კი აქეთიქით გადაჰქონდათ ებრაელთა მიერ დაგროვილი ძვირფასი ლითონების ზოდები... ნაპოლეონის ომების დასრულების შემდეგ, ინგლისმა მთელი თავისი მონაპოვარი ნათან როტშილდს ფეხქვეშ დაუგო.

ამიერიდან ბრიტანეთი თავისი ნამდვილი ბატონების ნებას ასრულებდა. იგი იარაღად იქცა იმ შეთქმულთა ხელში, ვინც ყოველივე წმინდას — სარწმუნოებას, პატრიოტიზმს, ტრადიციებსა და ცივილიზაციას უპირისპირდებოდა. ქვეყანამ „დაბრუნებულ“ უცხოელებს თანასწორი სამოქალაქო უფლებები მიანიჭა. მათ უფლება მიეცათ გამხდარიყვნენ ქრისტიანი მოსახლეობის მერები და მალე ბრიტანეთს სათავეში ჩაუდგა ებრაელი პრემიერ-მინისტრი — დიზრაელი, რომელიც უპირველეს ყოვლისა ებრაელი იყო და როტშილდთა გავლენიანი ფინანსისტების მონა-მორჩილს წარმოადგენდა.

ამ საბედისწერო პოლიტიკური შეცდომის ერთ-ერთი შედეგი იყო დიდი ბრიტანეთისა და მისი კოლონიების ეროვნული თვითშეგნების ტრანსფორმაცია „ბრიტანულ იმპერიად“. დიზრაელიმ, ამ იდეის სულისჩამდგმელმა, ზუსტად იცოდა, რა შორსმიმავალ მიზნებს ემსახურებოდა ეს გეგმა, ბრიტანელი ხალხი კი კვლავინდებურად სიბნელეში რჩებოდა. მასთან ერთად სიონიზმი ბრიტანეთის ტახტის მწვერვალამდე ავიდა და სიონისტური მსოფლიო იმპერია განხორციელების გზას დაადგა.

დიზრაელის როლი

დიზრაელის მმართველობის პერიოდში, მისივე შთაგონებით (რაც ნათლად აისახა მის ნაშრომებში), დაიწყო ფართომასშტაბიანი აგიტაცია პალესტინაში ებრაელთა დაბრუნების მოთხოვნით. ეს სტრატეგიული გასასვლელი აღმოსავლეთსა და დასავლეთს შორის

ხელშეუხებელი უნდა ყოფილიყო, ხმელთაშუა ზღვა კი — ბრიტანეთის სამფლობელოდ ქცეულიყო, რათა ებრაული ვაჭრობის უსაფრთხოება გარანტირებული ყოფილიყო. ნელ-ნელა სიონიზმი ბრიტანული სახელმწიფოებრივი მმართველობის მთავარ ღერძად იქცა.

ამ გზაზე მთავარ დაბრკოლებას ეგვიპტე წარმოადგენდა, ამიტომ მისი დამორჩილება გარდაუვალი იყო. ბრიტანული სისხლი კიდევ უფრო უხვად დაიღვარა თელ-ელ-ქებირთან (1882), ჰასტისთან, ხარტუმთან (1885), ჰანდუბთან (1888), ტოსკისთან (1889) და აფაფიტთან (1891), ასევე — ინდოეთის ოპერაციებსა (1896-1900) და ომდურმანის ბრძოლაში.

სწორედ ბრიტანულ სისხლს უნდა გაეკაფა „გზა კაიროდან კეიპტაუნამდე“. ცალკე აღნიშვნის ღირსია სამხრეთ აფრიკის ომი, რომლის ერთადერთ მიზანს ებრაელებისთვის ოქროსა და ალმასის საბადოების ხელში ჩაგდება წარმოადგენდა. კიდევ ერთხელ, ბრძოლის ველები ბრიტანული და ჰოლანდიური სისხლით მოირწყო.

ბრიტანული ექსპანსიის კვალდაკვალ, ებრაულმა ვაჭრობამ ყველგან ახალი ასპარეზი და საიმედო თავშესაფარი ჰპოვა. მან ჩაიგდო ხელში წარმოება პირველწყაროებთან და საფუძველი ჩაუყარა ტრესტებისა და მონოპოლიების გაბატონების ეპოქას.

სიონისტური იმპერია

ამავდროულად, ქვეყნის შიგნით ებრაული ძალაუფლება სტაბილურად იზრდება, თუმცა „ძლევამოსილი ბრიტანეთის იმპერიის“ იდეით დათრობილი ბრიტანელები მხოლოდ ზედაპირს ხედავენ. მათ კვლავინდებურად სჯერათ, რომ ქვეყანას მათივე მონარქი და არჩეული პირები მართავენ და ვერ აცნობიერებენ მწარე სიმართლეს... მათ თვალები ვერც დიდმა მსოფლიო ომმა აუხილა. საფრანგეთის ბრძოლის ველებზე, მოგვიანებით კი ირლანდიაში, ბრიტანეთის საუკეთესო და ყველაზე სიცოცხლისუნარიანი ვაჟკაცები ილუპებიან მხოლოდ იმისთვის, რომ მათი იმპერია, რომლის დასაცავადაც ისინი თავს სწირავენ, სიონისტურმა იმპერიამ ჩაანაცვლოს. ამიერიდან დიდი ბრიტანეთის ისტორია სიონიზმის ისტორიად იქცევა.

იმის შექმნა, რასაც ბრიტანელები საკუთარ იმპერიად მიიჩნევდნენ, უზარმაზარი სისხლის ფასად დაჯდა. ახლა კი დადგა დრო, გაიხსნას „ეროვნული დავთარი“, რათა დაითვალოს სიონიზმის დანაკარგები და ბრიტანეთის რეალური სარგებელი.

ფასი, რომელსაც ბრიტანეთი იხდის

სამ საუკუნეზე მეტია, რაც ბრიტანელებმა სიმამაცითა და სიმტკიცით დიდებული ისტორია და კოლონიზაციის უბადლო მაგალითი

შექმნეს. თუმცა, ამ ბრწყინვალე წარსულის საპირწონედ, დღეს ბრიტანეთის შელახული ეროვნული ღირსება დგას. ეს დაღმასვლა აშკარაა ყველგან: სამხრეთ აფრიკაში გატარებულ ებრაულ ავანტიურებში; არაბებთან ურთიერთობაში, სადაც „ბალფურის დეკლარაცია“ გატეხილი ფიცის სამარცხვინო სიმბოლოდ იქცა; ერთგული მოკავშირის — რუსეთის ებრაელთა ხელში ჩაგდებასა და „ებრაულ სამშვიდობო კონფერენციაზე“ ბრიტანული იდეალების საბოლოო ჩახშობაში. ამ ყველაფრის კულმინაცია კი ერთა ლიგაში გაწევრიანება იყო — ორგანიზაციაში, რომელიც სიონისტური მსოფლიო ზე-მთავრობის ბუდეს წარმოადგენს. სწორედ ამ პროცესების ლოგიკური გაგრძელება გახლდათ მთავრობის მიერ ბოლშევიზმის სამარცხვინო აღიარება რუსეთსა თუ ესპანეთში.

ოდესღაც მთელი მსოფლიოს მიერ აღიარებული პრესტიჟის ნაცვლად, ქვეყანა სხვა ერების დასაცინ ობიექტად იქცა. ძლევამოსილი ბრიტანეთი დღეს მხოლოდ უმწეო პაიკია ერთა ლიგის სიონისტურ ჭადრაკის დაფაზე. იგი უსიტყვოდ ეგუება იმ მორალურ მარცხს, რომელიც იტალიამ აბისინიის კამპანიისას და მას შემდეგაც არაერთხელ აგემა.

მატერიალური ზარალი

სად გაქრა ის მატერიალური კეთილდღეობა, რომლითაც მენაშე ბენ ისრაელმა კრომველს თვალი მოჭრა? სინამდვილეში, ინგლისს მატერიალურად არაფერი უხეირია — ამ სავალალო რეალობაზე მილიონობით უმუშევარი ბრიტანელი მეტყველებს. ეკონომიკურად,

ქვეყნის სიონისტმა მმართველებმა ხალხის ინიციატივა შებოჭეს. „მანჩესტერის სიონისტთა სკოლის“ პროგრამით (P.E.P. — პოლიტიკურ-ეკონომიკური დაგეგმარება), რომელსაც სათავეში როტშილდები, ხაიმ ვეიცმანი და ისრაელ მოზეს სიფი უდგანან, ბრიტანელებს სისტემატურად ართმევენ საკუთრებასა და თავისუფლებას, სანაცვლოდ კი აუტანელი გადასახადებით ტვირთავენ. ბრიტანული მრეწველობა და სოფლის მეურნეობა მიზანმიმართულად ნადგურდება სოციალიზმის, კომუნიზმისა და ბოლშევიზმის ხელით — იმ იდეოლოგიებით, რომლებიც თავად სიონიზმის ნაშიერები არიან.

მანამ, სანამ ქვეყანა ზარალდება, ებრაულ ვაჭრობასა და კეთილდღეობას საფრთხე არ ემუქრება, რადგან ისინი კიდევ უფრო ყვავის საერთაშორისო სესხებისა და გიგანტური მონოპოლიების ხარჯზე.

სულიერი დანაკარგები

სულიერ ჭრილში, „საერთაშორისო მასონობამ“ — ებრაული გავლენის ამ უმთავრესმა არხმა, რომლის ერთ-ერთი განშტოებაცაა ინგლისის „დიდი ლოჟა“ (ისევე როგორც კონტინენტური „დიდი აღმოსავლეთი“ და „მოტლანდიური წესის“ მასონობა) — დაამცრო ქრისტიანული ეკლესიის ავტორიტეტი და ფართო ასპარეზი დაუთმო კაბალისტურ თეოსოფიას. ამით მან თანდათან გამოფიტა და გაანადგურა ბრიტანელთა ქრისტიანულ-არიული სულიერი მემკვიდრეობა.

„ეროვნულ დავთარში“ არ მოიპოვება არავითარი აქტივი, რომელიც ამ უმძიმეს დანაკარგს დააბალანსებდა.

საერთო სურათი პირქუშია. კოლონიზატორ ბრიტანეთს დაუნდობლად წაერთმევა ის ჯილდო და ნაყოფი, რომელსაც საკუთარი თავგანწირვისა და შრომის სანაცვლოდ უნდა იმკიდეს იმ ხალხებისგან, რომელთაც ცივილიზაცია, განათლება, მედიცინა და ინფრასტრუქტურა მოუტანა. მას არ მიეცემა საშუალება, ისარგებლოს საკუთარი ღვაწლის შედეგებით, მას იგივე ხვედრიელის, რაც თავის დროზე ესპანეთს, პორტუგალიასა და ნიდერლანდებს ეწიათ.

იტალია ანაცვლებს ბრიტანეთს

ფარულმა ებრაულმა ძალებმა, რომელთაც ბრიტანეთი გაუცნობიერებლად ემსახურებოდა, გამოიყენეს სოციალისტური და კომუნისტური პროპაგანდა, რათა ეგვიპტისა და ინდოეთის ხალხები იმპერიის წინააღმდეგ აეჯანყებინათ. ამავე ძალებმა გადაწყვიტეს, რომ ხმელთაშუა ზღვაში ბრიტანეთის ადგილი იტალიამ უნდა დაიკავოს.

მსოფლიოს საერთაშორისო მოვაჭრეებმა და ექსპლუატატორებმა ბრიტანეთის საზღვაო ძალები და ადამიანური რესურსი ბოლომდე გამოფიტა. ამასობაში სხვა სახელმწიფოების ფლოტები გაძლიერდა როგორც ამ, ისე მეორე ნახევარსფეროში. ისინი ნაბიჯ-ნაბიჯ იკავებენ წამყვან პოზიციებს, ბრიტანეთი კი სულ უფრო მეტად იხევს უკან...

ევროპაში ძალაუფლების ცენტრი ნაწილობრივ ლონდონიდან რომში გადაინაცვლებს. ბრიტანეთის იმპერიის მემკვიდრე რომის, ანუ იტალიის იმპერია უნდა გახდეს. ძალაუფლების დანარჩენი ნაწილი კი მოსკოვზე, ტოკიოსა და ნიუ-იორკზე ნაწილდება.

პატიოსანი ვაჭრების გაფრთხილება

ბრიტანეთი ძალიან გვიან ხვდება, რომ ერთა ლიგას სინამდვილეში ის კი არ განაგებდა, არამედ ის მთავრობა, რომელიც მას დიზრაელის ეპოქიდან მოყოლებული საკუთარი ეგონა. საუკუნეების მიღმიდან ექოსავით მოისმის იმ ჭეშმარიტი ბრიტანელი ვაჭრების ჩივილი, რომლებმაც 1684 წელს (კრომველის მიერ ებრაელთა ინგლისში დაშვებიდან მალევე) „აღმოსავლეთ ინდოეთის კომპანიასთან“ დაკავშირებულ პროცესზე განაცხადეს: „ეს ებრაელები უცხოტომელები, ურწმუნონი და ბრიტანეთის სამეფო ტახტის სამარადისო მტრები არიან“.

•Terror-88 Library•
Batumi 2026